

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Udenrigsministeren nævnte om de indtægter, der kommer f.eks. fra olien i Irak – sådan må man jo forstå ministerens oplysninger – at dem vil ministeren garantere, at Irak også selv får gavn af.

Så vil jeg godt spørge udenrigsministeren: Af hvem og hvordan har den danske regering sikret sig, at der, hvis der f.eks. kommer olieselskaber ind, ikke fra amerikansk side eller fra koalitions side f.eks. bliver indgået oliekontrakter? Det kunne jo være, man f.eks. brugte Nordsøkontrakterne som model med det resultat, at Irak ikke får noget som helst ud af det – det kunne man jo godt forestille sig, især med en dansk regering som bisidder – så man forærer Iraks værdier væk. Det kunne man da sagtens forestille sig, især hvis FN ikke får nogen som helst indflydelse på det.

Hvad er det for nogle garantier, udenrigsministeren snakkede om at man kunne stille for, at det vil gå sådan, at Irak kan disponere over sine egne værdier? Jeg forstod simpelt hen ikke, hvad det var ministeren mente. Har man drøftet det med USA? Hvad snakker ministeren om?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg må sige til udenrigsministeren, at jeg i min tale lagde meget vægt på at acceptere det svar, regeringen har givet med hensyn til, hvor man umiddelbart finder de 350 mio. kr., og at de ikke tages fra planlagte projekter, eller at man umiddelbart tager pengene fra nogle, som er igangsat. Det anerkender jeg.

Hele min pointe i forhold til at argumentere for nye penge er, at jeg mener, at Danmark faktisk som krigsførende nation moralsk set burde komme op med nogle nye penge til humanitær bistand og genopbygningsindsatser, men også, at al erfaring taler for, at vi, hvis vi senere på året skulle komme i en situation – som ministeren selv var inde på det – hvor der er behov for flere midler, godt ved, hvad der sker, og det tror jeg i særdeleshed vil ved under den nuværende VK-regering, og det er, at man støvsuger forskellige konti på Udenrigsministeriets område for at finde penge til nødhjælp og måske også til yderligere genopbygningsbistand til Irak. Det er des-

være en alt for kendt historie, vil jeg gerne sige til udenrigsministeren.

Kl. 17.55

Og så bare i forhold til bemærkningerne om FN-sporet: Jeg vil ikke spørge udenrigsministeren, om han er enig med statsministeren, men jeg refererede faktisk tydeligvis til, at jeg mener, at statsministeren og udenrigsministeren i denne her sammenhæng taler med hver sin tunge, og det mener jeg fortsat.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

I min ordførertale spurgte jeg udenrigsministeren, om der ligger et mandat til en besættelse af Irak. Der ligger en stor diskussion om, hvorvidt der var et mandat til krigsførelsen, men selv hvis man tager 1441 som udgangspunkt, så var det et mandat til at afvæbne Saddam Hussein; det var jo ikke et mandat til at gennemføre en besættelse af landet eller indsætte en overgangsadministration, som formentlig en del af de her genopbygningspenge skal kanaliseres igennem. Eksisterer der overhovedet sådan et mandat? vil jeg gerne spørge udenrigsministeren om.

Formanden:

Vil udenrigsministeren svare?

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op- hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om tidsbegrænset ansættelse.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 27/3 2003).

Sammen med denne sag foretoges:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 203: Forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer. (Gennemførelse af direktivet om tidsbegrænset ansættelse).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 27/3 2003).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ulrik Kragh (V):

For at fremme beskæftigelsen i EU har man i en årrække arbejdet intensivt på at øge fleksibiliteten på arbejdsmarkedet. Dette har bl.a. udmøntet sig i en række opblødninger af lovkravene til arbejdstid og fast beskæftigelse, således at midlertidig ansættelse bliver lettere at håndtere aftalemæssigt mellem lønmodtager og arbejdsgiver.

Når man laver lempeligere krav til fastansættelse og øvrige ansættelsesvilkår, er det naturligvis for at øge virksomhedernes incitament til at oprette kortvarige stillinger, som alternativt ikke var blevet opslået og besat. Alt i alt gode ordninger, som øger produktionen og beskæftigelsen.

Imidlertid giver den øgede fleksibilitet også mulighed for, at nogen kan misbruge denne for at forringe arbejdsvilkårene for lønmodtagerne. Det er naturligvis ikke hensigten, og derfor har EU vedtaget en række direktiver, der dæmper op for eventuelt misbrug af fleksibiliteten.

Lovforslaget om tidsbegrænset ansættelse, som vi behandler her, har til hensigt at implementere EF-direktivets krav om ligebehandling mellem midlertidigt ansatte og fastansatte medarbejdere i dansk lovgivning.

Eksempler på forskelsbehandling, som direktivet og loven forbyder, er forskelsbehandling i forholdsmæssig aflønning og rettigheder, som kunne opnås ved anciennitet. Det kunne f.eks. være pensionsrettigheder eller løn under sygdom.

I Danmark har vi i forvejen tradition for stor fleksibilitet på arbejdsmarkedet. Det kommer også til udtryk ved, at store dele af arbejdsmarkedet i forvejen har indarbejdet EU-reglerne i deres overenskomster. Loven følger altså den danske tradition om i videst muligt omfang at implementere EF-direktiver igennem overenskomsterne, således at arbejdsmarkedets parter

har mulighed for at indrette sig så hensigtsmæssigt som muligt. Helt konkret betyder det, at loven viger for overenskomsterne, i det omfang direktivets intentioner er opfyldt igennem overenskomsterne.

Loven her fanger restgruppen på arbejdsmarkedet, som endnu ikke er omfattet af frivillige aftaler, der sikrer ligebehandling mellem midlertidige og fastansatte lønmodtagere.

Det skal nævnes, at en række områder er undtaget i loven. Det gælder lønmodtagere på vikarbureauer, en række elever under uddannelse samt en række offentligt ansatte lønmodtagere, der arbejder med uddannelse, integration og omskoling. Endelig er der særlige regler for de væbnede styrker.

Loven forventes at have en vis indflydelse på det offentlige og det private erhvervsliv, idet der fastlægges regler på området, men overordnet set forventes påvirkningerne at være begrænsede, idet der allerede er anden lovgivning, der sikrer imod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet. Loven skal træde i kraft den 1. juni 2003, og Venstre kan støtte dens vedtagelse.

Sammen med lovforslag nr. L 202 behandler vi også lovforslag nr. L 203, der er en ændring af funktionærloven som følge af implementeringen af direktivet om tidsbegrænset ansættelse. Lovforslag nr. L 203 skal ses i sammenhæng med L 202, og begge har til hensigt som tidligere sagt at implementere EF-direktivets om tidsbegrænset ansættelse i dansk lovgivning.

I lovforslag nr. L 203, der har til hensigt at implementere direktivet om tidsbegrænset ansættelse, implementerer vi altså reglerne i funktionærloven. Lovforslaget vil ændre funktionærloven, således at funktionærloven ikke blot i praksis lever op til kravene fra direktivet om tidsbegrænset ansættelse, men også entydigt i lovens tekst præciserer reglerne.

Kl. 18.00

Konkret betyder det, at tidsbegrænsede arbejdsaftaler defineres, at vilkårene for forlængelse eller gentagelse af midlertidig ansættelse beskrives i bemærkningerne, samt at opsigelsesvarsler for tidsbegrænsede ansættelsesaftaler fastlægges allerede efter den første måneds ansættelse mod tidligere 3 måneder. Det får den konsekvens, at funktionærlovens opsigelsesvarsler træder i kraft tidligere end hidtil.

Alligevel skønnes konsekvenserne for såvel offentlige arbejdsgivere som private arbejdsgivere at blive meget begrænsede, idet det er meget sjældent forekommende, at en midlertidig

ansættelse ændrer karakter i et omfang, så opsigelsesvarslerne vil ændres af denne ændring i loven.

Loven foreslås også at træde i kraft den 1. juni 2003, og Venstre støtter også lovforslag nr. 203's vedtagelse.

Jan Petersen (S):

Socialdemokraterne er positive over for begge lovforslag, overordnet fordi de bygger på et EF-direktiv, som vi i øvrigt finder fornuftigt og har givet regeringen dækning for – jeg tror endda, det var vores egen regering, der gav dækning for det – og hvor formålet er at forbedre kvaliteten ved tidsbegrænsede ansættelser ved at sikre, at der ikke skal kunne ske diskrimination, og ved at prøve at lægge hindringer ind mod misbrug i den type ansættelsesforhold.

Der skal ingen tvivl være om, at vi foretrækker, at mennesker har en varig beskæftigelse og en fast beskæftigelse og har en høj tryghed i jobbet, men vi anerkender også, at der kan være brug for tidsbegrænsede ansættelser. Derfor vil vi selvfølgelig også støtte de forbedringer, der er gemt her i den type ansættelser.

Vi synes, metoden er rigtig, nemlig at vi søger at implementere sådanne direktiver overenskomstnæssigt. Det er lidt en skavank, da hovedparten af vores arbejdspladser jo er dækket af overenskomst, at vi så skal dække lovgivningsmæssigt alligevel. Men når hovedparten kan implementere via overenskomster, så synes vi, at det er fornuftigt at overholde direktivet ved at lave den her sikring neden under overenskomster.

Det har undret mig i forbindelse med gennemlæsningen af lovforslaget, at staten ikke har implementeret særskilt, mens amter og kommuner og den store del af det private arbejdsmarked, der handler om DA/LO-området, har gjort det. Det kunne være interessant at få besvaret spørgsmålet om, hvad der har været den statslige hindring for at kunne gøre det, som de andre væsentlige overenskomstråder har kunnet.

Høringssvarene er interessante at læse. Der er en række forskellige forhold, der bliver rejst dér, og jeg håber, at vi ud fra en fælles positiv holdning under udvalgsarbejdet kan drøfte, om der ikke er nogle af de forhold, der kan imødekommes. Nogle af de forhold, der fremgik af høringssvarene, kan jeg se er imødekommet i lovforslaget, men jeg har ikke kunnet finde sikkerhed for, at alt, hvad der bør imødekommes i alle

sammenhænge, er imødekommet. Lad mig blot nævne et eksempel:

Forsvarets personale skal efter høring kunne blive omfattet af dette her, men hvorfor kan man ikke aftale det med forsvarrets personale, ligesom man kan med andre? Så lad os lige studere statens eget forhold til det her.

Et andet lille punkt, jeg er stødt på, er, hvorfor man bruger ordet samarbejdsorganer, når der er et bedre ord i selve direktivet. Men lad os vende tilbage til det under udvalgsarbejdet.

Vi er som bekendt positive over for det lovforslag, der hedder L 202 og tilsvarende også over for L 203, hvor jeg blot vil rejse spørgsmålet om, hvorfor funktionærer ikke kan blive omfattet af opsigelsesvarslet fra dag 1.

Jeg skal medgive, at regeringen har flyttet sig fra de nuværende 3 måneder ned til 1 måned, men hvorfor kan vi ikke tage det fulde skridt? Det kunne være spændende at høre, hvilke argumenter regeringen har imod det.

Men alt i alt: Vi har en positiv holdning til lovforslaget, men vil gerne have lejlighed til at drøfte en række af de ting, der er kommet frem i høringssvarene.

Kl. 18.05

Bent Bøgsted (DF):

Lovforslag nr. L 202 gennemfører Rådets direktiv af juni 1999. Det er en rammeaftale vedrørende tidsbegrænset ansættelse.

Det er jo ingen hemmelighed, at Dansk Folkeparti ikke er vildt begejstret for alle de direktiver, der kommer fra EU, og derfor er vi også generelt skeptiske over for lovforslagene. Det kan efter vores opfattelse være en del af en glidebane i retning af, at der kommer mere og mere lovgivning på arbejdsmarkedet i stedet for, at man bruger den danske aftalemodel. Jo flere direktiver, der kommer fra EU, des mere lovgivende indflydelse overlader vi til EU, og jo mere undergraves den danske aftalemodel.

Derfor er det også nødvendigt at vurdere hvert enkelt EF-direktiv, så det klarlægges, om det nu også er til gavn for det danske arbejdsmarked. Som det fremgår af lovforslaget, har arbejdsmarkedets parter ønsket at gennemføre direktivet ved kollektive overenskomster og gennem supplerende aftaler.

Det, der imidlertid ikke fremgår af lovforslaget, er, om det egentlig også var et ønske fra arbejdsmarkedets parter at indføre fælles regler for tidsbegrænset ansættelse, eller om det er sket udelukkende, fordi der er tale om et EF-direktiv,

og at det derfor drejer sig om, at man blot erkender, at man er nødt til at gennemføre det for at leve op til den EU-venlige holdning, som parterne er i besiddelse af.

Parterne værner om den danske model på arbejdsmarkedet, og det er helt fint. Det er også det, vi i Dansk Folkeparti er tilhænger af, men det er også nødvendigt, at vi vurderer hver enkelt sag ud fra det syn på sagen, som vi nu har. Derfor kan det heller ikke hjælpe, at man aftaler, at parterne selv implementerer direktivet, for at det udadtil kan se ud, som om man lever op til aftalemodellen. Der burde være tale om en udmelding om, at et direktiv måske ikke var egnet til den danske aftalemodel, men det sker så godt som aldrig.

Der er da også tale om en vis positivitet i lovforslaget, da ens regler kan være til fordel for den enkelte ansatte, så der fjernes en stor usikkerhed i tidsbegrænset ansættelse.

Det er også i det her tilfælde nødvendigt med lovforslag nr. L 203 om funktionærloven, for at direktivet kan være gældende for funktionærer.

Dansk Folkeparti er ikke helt sikker på, at de fælles regler for tidsbegrænset ansættelse er ideelt på alle områder, men det må vi afklare under udvalgsarbejdet, og som hr. Jan Petersen også var inde på, er der en del spørgsmål, der er uafklarede. Vi venter med at tage stilling til det videre udvalgsarbejde.

Charlotte Dyremose (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Lars Barfoed, er til det efterhånden meget omtalte møde i Udenrigsudvalget, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne oplæse følgende:

I Danmark er arbejdstagere ansat på tidsbegrænsede kontrakter i vid udstrækning godt beskyttede; det sker via overenskomster og individuelle aftaler. Det er også rimeligt dels at sikre tidsbegrænsede ansattes ansættelsesvilkår på en måde, så de ikke er mindre gunstige end sammenlignelige fastansattes, medmindre der er helt konkrete grunde til det, samt at man ikke fra arbejdsgivers side misbruger mulighederne for at anvende tidsbegrænsede ansættelser.

Direktivet fra EU om rammeaftaler vedrørende tidsbegrænsede ansættelser har netop denne målsætning. Da der imidlertid i Danmark som nævnt på en række områder er taget de fornødne foranstaltninger gennem aftalesystemet, er det kun nødvendigt lovgivningsmæssigt at sikre direktivets gennemførelse på de områder, hvor

der ikke aftalemæssigt er sikret en tilsvarende god retstilstand for de tidsbestemte ansættelser.

Det er dette formål, lovforslag nr. 202 om lov om tidsbegrænset ansættelse tilsigter, og det kan Det Konservative Folkeparti støtte.

Det Konservative Folkeparti kan ligeledes støtte lovforslag nr. L 203, hvorefter der som opfølgning på implementeringen af direktivet om tidsbegrænsede ansættelser sker de fornødne korrektioner i funktionærloven.

Der er overvejende tale om en kodificering af allerede gældende praksis, men nu vil det eksplicit af selve funktionærloven komme til at fremgå, at der er taget højde for de hensyn, der i henhold til direktivet er forpligtelse til at varetage.

Det Konservative Folkeparti kan også støtte dette lovforslag.

Lene Garsdal (SF):

Da hr. Ole Sohn ikke kan være til stede, vil jeg på SF's vegne fremføre følgende:

SF støtter grundlæggende ønsket om at forbedre kvaliteten af tidsbegrænsede ansættelser, og vi støtter ligeledes, at det sker ud fra et ligestillingsprincip. Derfor er vi grundlæggende positivt indstillede over for den aftale, som den europæiske fagbevægelse har indgået med arbejdsgiverne på dette punkt.

Kl. 18.10

Vi er ligeledes tilhængere af at følge den danske aftalemodel, så langt det er muligt, når EF-direktiver skal implementeres, og derfor er vi glade for, at lovforslaget giver forrang til aftaleimplementering. Det er efterhånden en kendt sag, at den danske aftalemodel bliver berørt af EF-direktiver som dette, men når det skal være, så svarer modellen i dette forslag grundlæggende til den model, SF tidligere har været med til at foreslå.

Dog ser vi nogle problemer i det foreliggende forslag. Bl.a. tillader forslaget, at ansættelsesmyndigheden kan henvise til andre overenskomster i virksomheden end den overenskomst, som gælder for den pågældende. Det indebærer, at en arbejdsgiver, der har flere forskellige faggrupper ansat, f.eks. SiD'ere, HK'ere og AC'ere, kan undlade at indgå aftale med en eller to af faggrupperne.

Det kunne være en DA-virksomhed, der nægtede at indgå overenskomst med en AC'er. Arbejdsgiveren kan så med loven i hånden selv vælge: Vil han følge lovens regler, vil han give sine AC'ere de samme vilkår som HK'ere, eller

er det måske allerbedst at give AC'erne SiD'ernes aftale?

På den måde kan en arbejdsgiver shoppe rundt og henvise til den aftale eller overenskomst, som den pågældende arbejdsgiver finder bedst set ud fra hans synspunkt. Arbejdsgiveren kan altså afvise en faggruppe og deres tillidsrepræsentant og fagforening og selv shoppe rundt i billige aftaler, som helt andre parter har indgået. Dermed får arbejdsgiveren i princippet frit valg til at konkurrere på dårlige aftaler.

Samtidig giver det medarbejderen og dennes tillidsrepræsentant meget ringe muligheder for at forfølge arbejdsgivernes eventuelle brud på aftalen, og ingen aftale er jo som bekendt bedre end den praktiske overholdelse.

Dette problem bør efter SF's opfattelse løses ved, at beskæftigelsesministerens nye ideologiske frit valg-løsning, som SF vil kalde arbejdsgiverens overenskomstshopping, tages ud af lovforslaget.

Hertil kommer en række punkter, hvor de eksisterende formuleringer i lovforslaget kan lægge op til nytolkninger af funktionærlovens bestemmelser. Det bør i udvalgsarbejdet sikres, at det præciseres, at det ikke er tilstræbt, således som også en række fagforbund og FTF har gjort opmærksom på.

Kan vi få en løsning på disse problemer, så er SF positive.

Så er der lovforslag nr. L 203, som SF også grundlæggende er positive over for. Men forslaget bærer præg af den særlige sport, som består i, at en anledning til at revidere dansk lovgivning, som her i L 203 med funktionærloven, for alt i verden ikke skal bruges til selv at overveje, hvordan vi vil have det, i samme ombæring som vi implementerer EU's regler. Tværtimod er sporten: færrest mulige danske ændringer.

Denne sport er lidt underlig, når vi, herunder også SF, lægger så stor vægt på, at EU vedtager minimumsdirektiver, som vi selv kan gøre bedre. Det er vel, fordi vi selv selvstændigt skal tage stilling.

I dette tilfælde skal vi tage stilling til, hvordan vi vil udmønte ligestillingsprincippet for henholdsvis fastansatte funktionærer og midlertidigt ansatte, hvis de afskediges inden for den første måneds ansættelse. Her mener ministeren åbenbart, at ligestilling er, at den midlertidigt ansatte kan fyres som daglejer med en dags varsel, mens den fastansatte funktionær følger funktionærlovens regler om afskedigelse i prøvetiden.

På dette punkt støtter SF ligestilling og ikke den foreslåede forskelsbehandling. SF er grundlæggende i tvivl om, hvorvidt L 203 reelt implementerer direktivet fuldt ud og godt nok. Selv om ministeriets jurister skulle overbevise os om det under udvalgsbehandlingen, ville vi alligevel ønske en reel ligestilling og gå videre end ministeren.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, blot sige, at Det Radikale Venstre kan støtte de to forslag med mange af de begrundelser, som allerede er blevet trukket frem i de forskellige ordføreres bemærkninger til lovforslagene.

Der er ingen problemer umiddelbart set fra Det Radikale Venstre side, men vi vil selvfølgelig følge nogle af de ting, som er blevet nævnt fra SF's ordfører. Men grundlæggende er vi positivt indstillet over for forslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg tror, jeg vil starte med at stille ministeren et spørgsmål på baggrund af det faktum, at lovforslagene ifølge implementeringsfristen faktisk skulle være trådt i kraft den 10. juli 2002.

Kl. 18.15

Hvad betyder forsinkelsen for de mennesker, som eventuelt har fået krænkede deres rettigheder som tidsbegrænset ansatte, i den mellemliggende periode, indtil loven træder i kraft? Hvis de ikke har været omfattet af en overenskomstaftale, har de så mulighed for at rejse krav på baggrund af direktivet, eller har de ikke?

Med det har jeg selvfølgelig også antydnet, at vi ser lovforslagene som en forbedring for folk i tidsbegrænsede ansættelser. Vi ser det også som noget positivt, at forslagene ikke griber ind i indgåede overenskomster, men blot supplerer dem. Vi mener faktisk, at det er så positivt, at regeringens burde lægge sig det på sinde på nogle andre områder inden for det her felt.

Alligevel vil jeg pege på et par problemer i lovforslagene. De afgørende problemer ligger først og fremmest i undtagelsesbestemmelserne i § 2 i lov om tidsbegrænset ansættelse. For det første vil det være muligt at sætte loven ud af kraft gennem en individuel aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte, der henviser til en tilfældig overenskomst på virksomheden. Det betyder, at den ansatte på dette område kan risikere at være omfattet af en overenskomst, som gælder for et helt andet fagområde med helt andre forudsætninger end den ansattes eget. Ikke

alene er det noget rod, det kan også få betydning for såvel den ansatte som for de faglige organisationers muligheder for at gennemskue eventuelle overenskomstbrud. Det kan f.eks. være svært for en kontoransat at gennemskue bestemmelserne i en elektrikeroverenskomst, hvis han eller hun får et tidsbegrænset job på en virksomhed, hvor kun elektrikere har overenskomst. Her ville det være mere relevant at henvise til en beslægtet overenskomst i forhold til det fagområde, man bliver ansat under.

Det andet problem med undtagelsesbestemmelserne er, at loven ikke kommer til at gælde for ansættelser i forskellige tilskudsjob, f.eks. folk i jobtræning og revalidender. Det er efter min mening en gåde, hvorfor disse mennesker ikke skal være omfattet af de samme beskyttelsesforanstaltninger som ordinært ansatte i tidsbegrænsede job. Endnu en gang vil jeg fremhæve, at den slags undtagelser er med til at forringe integrationsmulighederne for folk, der ikke hører til arbejdsmarkedets kernearbejdskraft.

Det er således Enhedslistens opfattelse, at der er brug for at gå lovforslagene efter i sømmene, så formålet, som er udgangspunktet, nemlig at udvide beskyttelsen af tidsbegrænset ansatte, bliver opfyldt.

Med de her bemærkninger vil vi selvfølgelig gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Tove Videbæk (KRF):

L 202 er et lovforslag om gennemførelse af Rådets direktiv om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse. Formålet er at forbedre kvaliteten ved tidsbegrænsede ansættelser og at fastsætte rammerne, der skal forhindre misbrug i forbindelse med f.eks. flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelsesforhold. Loven vil alene gælde for de tidsbegrænset ansatte, der ikke er dækket af en kollektiv overenskomst eller af individuelle aftaler om rettigheder, der som minimum svarer til direktivets.

Via L 203 forslås der foretaget en række præciseringer og justeringer af funktionærlovens regler, og med disse justeringer sikres det, at funktionærloven lever op til EF-direktivet om tidsbegrænset ansættelse.

Kristeligt Folkeparti kan støtte begge forslag.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for den tilslutning, som ordførerne har givet til forslaget.

Vi gennemfører jo her direktivet om tidsbegrænset ansættelse. Både parterne på det kommunale område og på det private arbejdsmarked har indgået implementeringsoverenskomster. På det største private arbejdsmarked har Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening den 7. august derudover indgået en supplerende aftale for at gennemføre direktivet på hele DA/LO-området.

Lovforslaget er udarbejdet med udgangspunkt i de aftaler, som parterne har indgået. De er således et supplement til de indgåede kollektive aftaler og retter sig kun mod de lønmodtagere, der ikke er omfattet af en sådan aftale.

I hovedforslaget om tidsbegrænset ansættelse fastsættes regler om, at ansatte ikke må forskelsbehandles i forhold til fastansatte, medmindre der er objektive grunde hertil. Desuden fastsættes det, at en tidsbegrænset ansættelse kun kan fornys, hvis der er en objektiv grund til det. På det statslige undervisnings- og forskningsområde er der dog i stedet foreslået fastsat en bestemmelse om, at tidsbegrænsede ansættelsesforhold kan fornys op til to gange.

Ændringerne i funktionærloven er en konsekvensrettelse som følge af de rettigheder, lønmodtagere har efter direktivet. Ændringen af reglen i funktionærloven om rent midlertidige ansættelser er sket efter grundige juridiske overvejelser, selv om det ud fra hensynet til især fleksibiliteten på arbejdsmarkedet ikke er en hensigtsmæssig udvikling.

Kl. 18.20

Tidsbegrænsede ansættelser har været praktiseret på det danske arbejdsmarked i mange år, uden at det har givet anledning til de store problemer, og mit indtryk er, at tidsbegrænset ansatte normalt ikke bliver behandlet væsentlig forskelligt fra andre ansatte.

Det fremsatte lovforslag forventes ikke at få større betydning for det danske arbejdsmarked.

Hr. Søren Søndergaard spurgte til konsekvenserne ved, at direktivet om tidsbegrænset ansættelse ikke er blevet fuldstændig implementeret inden fristens udløb i august 2002. Hertil vil jeg sige, at det kun er de lønmodtagere, som ikke er omfattet af en overenskomst, der implementerer direktivet, der bliver berørt af den sene implementering.

Der kan således tænkes at være tidsbegrænset ansatte lønmodtagere, der i perioden august 2002 til lovens vedtagelse ikke har kunnet støtte ret på en overenskomst, fordi de ikke har været omfattet af en sådan, eller støtte ret på en lov,

fordi den endnu ikke var vedtaget, altså en lov, der sikrer deres rettigheder efter direktivet.

Manglende implementering af direktivet medfører, at direktivet efter fristens udløb er gældende i medlemslandet. Da det er statens forpligtelse at sikre korrekt implementering, vil krænkelse af rettigheder således kunne gøres gældende over for staten, men kan ikke forpligte tredjemand, som i det her tilfælde er virksomheden.

Der er således i princippet ikke nogen lønmodtager, der har stået med usikrede rettigheder på grund af den sene implementering, men det må indrømmes, at det er mere kompliceret at hævde sin ret i en sådan situation, når man ikke har mulighed for at gå direkte til sin arbejdsgiver.

Der er rejst flere andre spørgsmål her, og jeg er sikker på, at de vil kunne besvares tilfredsstillende under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Første behandling af lovforslag nr. L 204: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Ændring af forsøgsbestemmelse med henblik på forsøg med digital administration).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 27/3 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Freddy Dam (V):

Vedtagelsen af dette forslag medfører en udvidelse af bestemmelsen i § 41 a i lov om dagpenge ved sygdom og fødsel, der tillader forsøgsordninger med fravigelse af reglerne om anmeldelse og dokumentation af sygefravær og refusion, hvor en arbejdsgiver har tegnet forsikring efter dagpengeloven.

Med lovforslaget åbnes der mulighed for, at der efter aftale med en kommune kan gennemføres forsøg med digitalisering af arbejdsgange, sagsinformationer og administration i sager om udbetaling af sygedagpenge.

Forslaget lægger op til, at arbejdsgiverne skal foretage digital anmeldelse til en central anmeldelse, og der skal kun udfyldes oplysninger, som ikke kan trækkes fra andre systemer, således at oplysningerne overføres til kommunen, der herefter udbetaler refusionsbeløbet digitalt til arbejdsgiverne.

Da forslaget indebærer afskaffelse af det nuværende system med gensidig kontrol og udfyldelse af papirblanketter og således indebærer væsentlige administrative lettelse og regelforenklinger til gunst for såvel arbejdsgiverne som kommunerne, støtter Venstre forslaget.

Jan Petersen (S):

Den foregående ordfører gjorde hvervet let for mig. Jeg skal derfor med henvisning til, at der allerede er fremført fornuftige argumenter for forslaget fra talerstolen, blot sige, at også Socialdemokratiet vil gerne støtte dette lovforslag.

Kl. 18.25

Bent Bøgsted (DF):

Jeg skal blot følge op på det, der er sagt tidligere. Det eneste, jeg lige vil sige i den forbindelse, er, at vi må gå ud fra, at hvis der opstår nogle problemer med digitaliseringen, er det den enkelte, det kommer til gode. Men det tror jeg alle er indforstået med, og med det kan vi selvfølgelig støtte forslaget.

Charlotte Dyremose (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Lars Barfoed, fortsat er til møde i Udenrigsudvalget, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne fremføre følgende:

Det Konservative Folkeparti er stærkt optaget af, at også den offentlige sektor i stigende grad skal udnytte de muligheder, som den nye tekno-